

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6

21000 Split

Zagreb, 1. travnja 2020.

Stečajna pravna stvar:

Posl.br.

St-49/2012

Stečajni dužnik:

DALMACIJAVINO d.d. za proizvodnju i promet alkoholnih i bezalkoholnih pića – u stečaju, Split, Obala kneza Domagoja 15, OIB: 07837847925

Kupac:

OŠTRC d.o.o., Zagreb, Dežmanova 5, OIB: 74171273839, zastupan po odvjetniku Ivanu Mišetiću iz Mišetić i Sokol odvjetničkog društva sa sjedištem u Zagrebu, Mihanovićeve 20;

Žalitelji:

Marija Pjevac iz Splita, Omiška 18, Ante Popović iz Splita, Plomotićeve 2, Stjepan Kokeza iz Splita, Čopova 8, Anka Plazonja iz Splita, Uskočka 7, Nediljka Perišić iz Dugopolja, R. Boškovića 8/A, Ivan Radoš iz Splita, Drniški put 9, Luka Pjevac iz Splita, Omiška 18, Marijan Šamija iz Splita, Trstenik 2A;

ODGOVOR KUPCA NA ŽALBU STEČAJNIH VJEROVNIKA

1x

punomoć u spisu

I. Dana 26.03.2020. godine na e-Oglasnoj ploči objavljena je žalba stečajnih vjerovnika Marije Pjevac i dr. od dana 25.03.2020. godine protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. St-49/2012-1884 od 12.03.2020. godine o dopuni rješenja o dosudi istog suda od 13.04.2015. godine, ispravljenog i dopunjenog rješenjima od 16.11.2015. i 23.11.2015. godine.

II. Kupac ovime odgovara na žalbu Žalitelja - stečajnih vjerovnika iz točke I. ovog odgovora na žalbu kako slijedi.

III. Žalba stečajnih vjerovnika je nedopuštena i Kupac prvenstveno predlaže sudu da ju odbaci.

Naime, sukladno čl. 105. Ovršnog zakona, pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi imaju stranke i osobe koje su sudjelovale na javnoj dražbi kao ponuditelji, a žalitelji kao stečajni vjerovnici ne spadaju u krug tih osoba.

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 7. St-49/2012 od 07.06.2013. godine određena je prodaja imovine Stečajnog dužnika u stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu odredbi Ovršnog zakona.

Zaključkom istog suda posl.br. 5. St-49/2012 od 30.01.2015. godine određeno je jedanaesto ročište za javnu dražbu radi prodaje imovine stečajnog dužnika i to za 23.02.2015. godine.

Na usmenoj javnoj dražbi održanoj kod istog suda dana 23.02.2015. godine kao jedini ponuditelj sudjelovao je Kupac koji je jedini uplatio jamčevinu od 1.000.000,00 kn, a koji iznos jamčevine je bio određen Zaključkom istog suda posl.br. 5. St-49/2012 od 30.01.2015. godine, dok stečajni vjerovnici nisu sudjelovali kao ponuditelji niti na predmetnoj imovini imaju razlučno pravo.

Da stečajni vjerovnici koji nisu sudjelovali na dražbi kao ponuditelji niti na imovini imaju razlučno pravo nemaju pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi potvrđuje i sudska praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske kojom su redom odbacivane žalbe stečajnih vjerovnika protiv rješenja o dosudi kao nedopuštene (VTS 74 Pž-6443/2019-3 od 12.11.2019. godine, VTS Pž-5582/16 od 24.08.2016. g, VTS Pž-2219/17 od 04.05.2017., VTS Pž-4658/11 kojom se potvrđuje odluka St-35/11 od 06.lipnja 2011.)

“Žalitelj je stečajni vjerovnik koji nije bio sudionik dražbe. Prema odredbi čl. 105. Ovršnog zakona, stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi kao i osobe koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji. Žalitelj ne spada u krug tih osoba. Stoga je žalba nedopuštena.” (Visoki trgovački sud, Pž-2219/17 od 04.05.2017.)

IV. Opreza radi, Kupac ističe kako žalba stečajnih vjerovnika, osim što je nedopuštena, je i neosnovana.

Stečajni vjerovnici u žalbi potpuno neosnovano navode da žigovi odnosno brendovi navedeni u dopunskom rješenju o dosudi od 12.03.2020. godine ne bi bili prodani Kupcu. Ovaj navod žalitelji izvode iz toga što u zaključku o prodaji nisu bili navedeni poimence brendovi pića osim Pipija.

Naime, točkom I.8. rješenja o dosudi od dana 13. travnja 2015. godine, a koje je postalo pravomoćno dana 16. rujna 2015. godine, Kupcu je dosuđena, među ostalim, sljedeća imovina stečajnog dužnika: **„8. Korporativni brend te brandovi pića iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika.“**

Dakle, iako se brendovi pića iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika poimence ne navode, potpuno je jasno da su predmet prodaje te onda i pravomoćne dosude Kupcu bili kompletan korporativni brend i oni brendovi pića koji se nalaze u proizvodnom asortimanu Stečajnog dužnika.

Pojam brend obuhvaća i pojam žig, ali je i širi od njega te obuhvaća naziv, pojam, dizajn, simbole i sve ostale značajke koje identificiraju robu ili usluge određenog poduzetnika od roba i usluga drugih poduzetnika. Pod pojmom brand se u pravnom smislu smatraju: zaštitni znakovi i uslužni žigovi, komercijalni izgled, registrirana i neregistrirana prava na dizajn, autorska prava oglašivača, dopunska materijalna autorska prava, priručnici za robnu marku, marketinški planovi i stručno znanje, prava korištenja naziva domene i sl.

Dakle, nema nikakve dvojbe da je prodajom „korporativnog brenda i brendova pića iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika“ Kupcu prodana kompletna nematerijalna imovina koja se odnosi na pića iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika.

Dva mjeseca nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi, i to samo i isključivo u svrhu provedbe dosude u registru žigova, Kupac je sudu dostavio popis žigova koje je neovisnom pretragom pronašao u registru žigova i zatražio od suda da rješenje o dosudi dopuni poimence navodeći te žigove. Tom je

zahtjevu, kao što je vidljivo na str. 16. obrazloženja rješenja od 16. studenog 2015. godine, sud udovoljio na temelju činjenice da su točkom I.8. rješenja o dosudi Kupcu dosuđeni „korporativni brand te brandovi pića iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika“ i činjenice da je iz rješenja Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo za te žigove bilo vidljivo da su isti upisani na ime stečajnog dužnika.

Dakle, dopunom rješenja o dosudi od 16. studenog 2016. godine sud nije Kupcu dosudio ništa što mu već nije bilo dosuđeno osnovnim rješenjem od 13. travnja 2015. godine niti mu je poklonio ikakvu novu imovinu, već je našao osnovanim zahtjev da se 26 tamo popisanih žigova u nadležnom registru prenesu na Kupca obzirom da je isti kupnjom u stečajnom postupku i rješenjem o dosudi stekao sve brendove iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika.

Naknadnom provjerom, Kupac je ustvrdio da postoji još žigova koji se odnose na pića iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika, pa je stoga i u odnosu na te žigove tražio da se donese dopuna rješenja o dosudi kako bi i njih Kupac i formalno mogao prenijeti na svoje ime kod nadležnih registara za zaštitu intelektualnog vlasništva, a čemu je sud udovoljio rješenjem od 12.03.2020. godine.

Potpuno bi neprihvatljiva i neshvatljiva bila teza da bi tih 26 žigova popisanih u rješenju od 16. studenog 2016. bili obuhvaćeni rješenjem o dosudi slijedom čega je zahtjevu za dopunu udovoljeno, a da ovih šest ne bi.

Neosporno je da su rješenjem od 13.04.2015. godine Kupcu dosuđeni korporativni brend i brendovi pića iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika, koja izreka nije stavljena van snage niti bi za takvo što bilo osnove, te da je i ovih šest žigova također upisano na ime stečajnog dužnika, slijedom čega je Trgovački sud u Splitu pravilno i ovom zahtjevu za dopunu udovoljio, kao što je udovoljeno i prethodnom zahtjevu.

U odnosu na žig Narančada Orela registarski broj Z20150599 žalitelji neosnovano ističu da bi se radilo o imovini koja nije mogla biti predmet rješenja o dosudi jer da su ti žigovi prijavljeni Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo i priznati nakon rješenja o dosudi. Naime, Kupcu su dosuđeni brendovi pića iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika. Kako je gore navedeno, pojam brend podrazumijeva kompletnu materijalnu imovinu koja se odnosi na u ovom slučaju pića iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika, bila ona registrirana ili neregistrirana. Nesporno je da nakon rješenja o dosudi Stečajni dužnik nije pustio na tržište nova pića niti proširio svoj proizvodni asortiman, već je, upravo suprotno, donio odluku o prestanku proizvodnje.

Isto se odnosi i na žig Amaro koji je k tome i registriran prije rješenja o dosudi.

Žalitelji se pogrešno pozivaju i na zastaru. Naime, Kupac je brendove iz proizvodnog asortimana stečajnog dužnika stekao pravomoćnom sudskom odlukom od 13.04.2015. godine.

V. Imajući u vidu sve gore navedeno, Kupac prvenstveno predlaže prvostupanjskom sudu da žalbu stečajnih vjerovnika od 25.03.2020. godine odbaci kao nedopuštenu sukladno čl. 358. Zakona o parničnom postupku u svezi s čl. 6. Stečajnog zakona (NN 44/1996 i dalje) i čl. 105. Ovršnog zakona.

Ako to ne bi učinio prvostupanjski sud, Kupac predlaže drugostupanjskom sudu da sukladno čl. 367. Zakona o parničnom postupku u svezi s čl. 6. Stečajnog zakona odbaci žalbu kao nedopuštenu, odnosno podredno da istu odbije kao neosnovanu.

U svakom slučaju predlaže se sudu naložiti žaliteljima da Kupcu naknade trošak sastava ovog odgovora na žalbu.

Kupac traži naknadu troška:

- sastav odgovora na žalbu	2.500,00 kn
- PDV	625,00 kn
- ukupno	3.125,00 kn

KUPAC

p.p.

